

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В ГЛОБАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Якісні зміни, що відбуваються у світовій економіці на початку третього тисячоліття, є кардинальними за своєю сутністю. Внаслідок цього вивчення проблем забезпечення конкурентоспроможності у глобальному середовищі є актуальними для вирішення фінансових проблем української економіки. Один з ключових чинників виходу з економічної кризи – підвищити конкурентоспроможність національної економіки у глобальному вимірі.

В умовах сьогодення забезпеченню конкурентоспроможності заважають обмеженість внутрішнього ринку, зниження курсу національної валюти, отримання тіньових прибутків, поширення корупції, фіскальна спрямованість податкової політики (надмірне використання дотацій, пільг із Держбюджету), відсутність стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, неефективне використання природних ресурсів, нездатність системи державного управління забезпечувати та захищати конкурентні переваги вітчизняних товаровиробників.

Сучасна економічна література користується факторинговим, рейтинговим і макроекономічним підходами до визначення національної конкурентоспроможності. Відповідно до визначення фахівців національна конкурентоспроможність – це здатність країни в умовах вільних і прозорих ринкових відносин виробляти товари і послуги, які відповідають вимогам міжнародних стандартів, і одночасно підтримувати й підвищувати реальні доходи свого населення протягом тривалого часу [1, с. 54].

Такої ж позиції дотримуються вітчизняні дослідники, які трактують конкурентоспроможність національної економіки як обумовлене економічними, політичними і соціальними чинниками стійке становище країни на внутрішньому і зовнішньому ринках, здатність країни виробляти товари і послуги, що відповідають економіці України в умовах глобалізації.

Покращення конкурентних позицій України має здійснюватися шляхом системного подолання критичного відставання та загроз. Для забезпечення конкурентоспроможності національної економіки і виходу її з кризи необхідно виконати такі умови:

- інституціоналізація стабільного конкурентного середовища, що включатиме послідовний розвиток інститутів захисту приватної власності та прав найманих працівників, ефективні механізми регулювання цін і тарифів, запобігання недобросовісній конкуренції проти

національних виробників на внутрішньому і на зовнішньому ринках, полегшити доступу до інформаційних та фінансових ресурсів для малого та середнього бізнесу [3, с.118];

- стимулювання інноваційної діяльності, переорієнтація інвестиційних потоків на інноваційну сферу. Сьогоднішній досвід показує, що відсутність інноваційного мислення в суспільстві стримує розвиток визначеного курсу. Державна політика в сфері вищої економічної освіти повинна орієнтуватись на перевірені світовою практикою моделі, що функціонують у ринкових умовах (розвиток бізнес-інкубаторів, інноваційно-технологічних центрів, центрів трансферу технологій, консалтингових фірм тощо).

- детінізація економіки та залучення некримінальних капіталів у інвестиційні процеси;
- проведення реструктуризації економіки в напрямку створення своєрідного ядра саморозвитку (комплекс машинобудівних галузей, які виробляють конкурентоспроможну продукцію);

- використання кредиту МВФ тільки на інноваційно-інвестиційний розвиток економіки.

Таким чином, недостатня активність в Україні конкурентних переваг стримує відповідне спрямування грошових потоків. Особливе занепокоєння викликає неадекватність наявних керівників різних рівнів викликам глобальної економіки. Для виходу з економічної кризи необхідно оновити капітал, створити нові робочі місця, а це можливо за рахунок малого і середнього бізнесу. Таким чином застосування новітньої освітньої технології в процесі інтеграції потенціалу інших економічно успішних країн дозволить змінити ситуацію на краще.

Список використаних джерел:

1. Гражевская Н. Обеспечение конкурентоспособности национальной экономики в глобальном постиндустриальном измерении / Н. Гражевская // Экономика Украины. – 2008. – № 9. – С. 54-63.

2. Сисюк Л.П. Шляхи підвищення конкурентоспроможності економіки України / Л.П. Сисюк, С.В. Слободянюк. – 2012. [Веб-ресурс]. – Код доступу: http://www.rusnauka.com/33_PRNIT_2012/Economics/2_120143.doc.htm.

3. Тараненко І.В. Стратегічний аналіз глобальної конкурентоспроможності України в умовах посткризового відновлення / І.В. Тараненко // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – Маріуполь, 2012. – Вип.1. – Т.3. – С.114-119.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Побоченко Л.М.